

PRÁCE A SETKÁNÍ SE SESTRAMI KARMELITKAMI

Když se loni na podzim přiblížil termín farní brigády svolané na pomoc sestrám karmelitkám při budování klášterního areálu v Drastech, zmocnily se mě určité rozpaky. Nikdy předtím jsem se s žádnou klauzurní řádovou sestrou nesetkala. Cítila jsem velký respekt a představovala si ji jako vážnou, možná i nedostupnou, éterickou bytost. Hned první pozdravení na dvoře v Drastech však začalo rozptylovat mé mylné domněnky. Předsudky pak zcela padly, kdy ze vrat staré stodoly vyjel traktor řízený mladou řeholnicí. Později, při společné práci, sestřičky projevíly svoji velikou přátelskost, vstřícnost, zájem, porozumění. A při obrovském pracovním nasazení se ještě staraly, aby nám ostatním brigádu co nejvíce zpříjemnily nabídkou rozličných nápojů i dobrot.

O letošní poslední dubnové sobotě jsme se společně s paterem Kamilem vypravili na další, v pořadí již

třetí, pracovní výpravu do Drast. Tentokrát bylo zapotřebí chopit se motyček, rýčů, krumpáčů i hrábí a pustit se do úpravy terénu v lesoparku. Počasí nám přálo, ranní déšť ustal a vysvitlo sluníčko. Odhodlaně jsme bojovali se šlahouny břečťanu, nálety dřevin i houževnatými kořínky, které následně straval mohutný oheň. Kolem této vatry jsme se pak všichni shromáždili ke společné polední modlitbě a odpočinku. Poobědvali jsme z donesených zásob a pochutnali si na prvním letošním opečeném špekáčku.

K naší veliké radosti přijaly sestry Markéta a Milada 28. dubna pozvání k nedělnímu setkání na faře v Odoleně Vodě. Při společném posezení u čaje jsme v početném kruhu se zatajeným dechem naslouchali dvěma různým příběhům o povolání k zasvěcenému životu. Po besedě jsme se všichni odebrali do kostela sv. Klimenta, kde jsme se potěšili nádherným zpěvem obou karmelitek a rozloučili se společnou modlitbou.

Iva Doksanská, Bášť
Foto: Petr Jarolímek